

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 596 יום ה' 27 באוקטובר 2011

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

חוזר: התרת השקעה מזכה במניות חברת מטרה על ידי יחיד // היועץ המשפטי של הרשות - עו"ד ורו"ח אורי קלינר // פורסמו החלטות ועדות הכופר מחצית שניה - 2010 //
סמכות פקיד השומה להשיג ידיעות – עד מתי?

מע"מ – חלוקת בית ללא היתר לצורך עסק לא תאפשר ניכוי תשומות //
מע"מ – הפחתת מס בשל התדרדרות במצב רפואי //
שבח – זכאות יורשת לפטור ממס שבח בגין דירת מגורים יחידה //
חשד למרמה בהעסקת עובדים זרים // חשבונות פיקטיביות באירגוני פשע? //
בשבוע הבא הכרעת דין בפרשת וינרוט-ויטה // רוב לדורון ברזילי בועד המרכזי

תאור
פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

חוזר: התרת השקעה מזכה במניות חברת מטרה על ידי יחיד

השקעות בתקופת הוראת השעה כחלק ממסגרת העידוד הממשלתי לענף.

לאור הנסיבות הללו ועל מנת להגשים את התכלית ולהביא לידי כך, שאכן תהיה עלייה ברמת ההשקעות אליהן מתייחסים הסעיפים האמורים, השיקול שמנחה את רשות המסים בגיבוש הכללים והעקרונות לצורך יישום החוק, וכפי שמובאים, בין היתר, בחוזר, הוא הרצון להקל עד כמה שניתן על המשקיע במסגרת החוק, תוך ראייה כוללת של תכלית החקיקה מחד גיסא, ומניעת תכנוני מס בלתי לגיטימיים מאידך גיסא.

♦ בחוזר מפורטים הכללים והעקרונות ביחס לסעיף 20 לחוק שעניינו התרת השקעה מזכה במניות חברת מטרה על ידי יחיד כהוצאה.

הרשות מציינת כי התייחסות לסעיפים 21 ו 22 לחוק, בנושאים המצוינים בסעיפים ב' ו ג' לעיל, יפורטו ככל הנראה בהמשך, במסגרת חוזר או חוזרים נפרדים..

♦ ביום 24.10.11 פורסמה רשות המסים את **חוזר מס הכנסה מס' 12/2011: התרת השקעה מזכה במניות חברת מטרה על ידי יחיד כהוצאה (הוראת שעה)**.

במסגרת פרק ז' לחוק המדיניות הכלכלית לשנים 2011 ו- 2012 (תיקוני חקיקה), התשע"א 2011 (להלן: "החוק"), נקבעה הוראת שעה לעידוד התעשייה עתירת הידע, אשר כוללת שלושה סעיפים המעניקים הקלות מס, כדלקמן:

א. התרת השקעה של יחידים במניות חברות עתירות מו"פ כהוצאה ("חוק האנג'לים")
ב. הפחתת עלות רכישת מניות חברות היי טק על ידי חברת היי טק אחרת כהוצאה.

ג. פטור על הכנסה מתמלוגים בידי "תושב מוטב" כהגדרתו בסעיף 22 לחוק (במסגרת עידוד "החזרת המוחות" לישראל).

♦ יצוין, כי לפחות לגבי שני הסעיפים הראשונים המצוינים לעיל, מדובר בחקיקה ייחודית וחרגה בדיני המס (חקיקה המאפשרת הפחתת עלות מניות), שנקבעה כאמור בהוראת שעה, מתוך רצון לעודד

היועץ המשפטי של הרשות - עו"ד ורו"ח אורי קלינר

הכנסה, לפני כשש שנים מונה כסגן בכיר ליועץ המשפטי לרשות ובמסגרת זו היה בין השאר אחראי על מערך התביעה הפלילית באגף מס הכנסה. לפני כ- 5 חדשים, עם פרישתו של עו"ד משה מזרחי, מונה עו"ד ורו"ח קלינר ליועץ משפטי לרשות בפועל.

מערכת מס פקס מאחלת לעו"ד ורו"ח קלינר ברכות על המינוי ובהצלחה.

♦ מנהל רשות המסים, יהודה נסרדישי, מינה ביום 23.10.11 את עו"ד ורו"ח אורי קלינר לתפקיד היועץ המשפטי לרשות המסים בישראל. במסגרת תפקידו יעמוד קלינר בראש החטיבה המשפטית וימנה על ההנהלה הבכירה של הרשות. קלינר מונה לתפקיד לאחר שנבחר במכרז על ידי נציבות שרות המדינה. עו"ד ורו"ח קלינר החל את עבודתו ברשות המסים בשנת 1993 וכיהן במספר תפקידים באגף מס

פורסמו החלטות ועדות הכופר מחצית שניה - 2010

מדובר ב- 37 החלטות של הועדות, אשר הכופר הגבוה ביותר לפיהן נקבע על סך של 530,000 ש"ח.

♦ רשות המסים פרסמה את החלטות ועדות הכופר ברשות המסים למחצית השניה - 2010.

סמכות פקיד השומה להשיג ידיעות - עד מתי? רוזנברג אברהם, יועץ מס (משפטן); גולדמן אורי, עו"ד גולדמן ושות' - משרד עורכי דין

המשפט: "בשאלה זו לא נהסס לומר כי אכן הוא הדין, ולא נוכל לקבל את טיעון הנישומים ולפיה זכותם לקבל החזר של מס יתר, אותו שלמו בעבר, אינה מוגבלת במועד קצוב לעבר. סעיף 160 הורה אותנו כי זכאי הוא הנישום לקבל החזר מס ששילם ביתר אך בגין שש שנים לאחר, ונישומים שלפנינו חייבים לספק עצמם במסגרת מועד זו." והחלטה מגבילה כאמור, בעניין סמכותו של פקיד השומה לדרוש מאדם דוחות-טרם נקבעה, יצר המחוקק, במתכוון או שלא במתכוון, חוסר שוויון בעליל בין האזרח הקטן המנוע היום, מכוח החוק והפסיקה, לדוגמה לאחר 8 שנים לכשהבין כי בטעות לא ניצל את סה"כ נקודות הזיכוי מגיעות לו, להגיש דוח להחזר מס עבור שנת המס 2002, ומנגד אין כל מניעה שפקיד השומה באמצעות מכתב דרישה ידרוש מאותו אדם דוח על הכנסותיו בשנת המס 2002, וזאת מבלי שסמכות זאת תוגבל לפרק זמן כלשהו.

◆ לכאורה, לפי לשון החוק, נראה, כי סמכותו של פקיד השומה לדרוש מאדם הגשת דוחות בגין שנים עברו עומדת לו לעולם ואין לו לנישום לחפש אחר מועד בו הסמכות של פקיד השומה לדרוש ממנו דוחות הגיעה לקיצה, לאחר פרק זמן כזה או אחר, משום שמועד כזה טרם נקבע או נתחם. חשוב לציין, כי במקרים בהם רצה המחוקק לתחום את סמכותו ו/או את סמכות הנישומים לפרק זמן מוגבל כזה או אחר לאורך ציר הזמן ההתיישנות, עשה המחוקק את מלאכתו נאמנה כדוגמת סעיף 145 לפקודה, סעיף 152, סעיף 160 וכיו"ב.

◆ יש להזכיר כי, לעיקרון השוויון מכוח חוק יסוד כבוד האדם וחירותו חשיבות רבה הן מבחינה ערכית והן מבחינה חוקתית המהווה עיקרון מרכזי בשיטת המשפט הישראלית. עיקרון השוויון הוא הבסיס לכל שיטת משפט ומשטר דמוקרטי-ליברלית, ולכן, על המחוקק לתת את הדעת בהקשר לחוסר השוויון המוסבר לעיל בין סמכותו של פקיד השומה לדרוש דוחות רטרואקטיביים מנישומיו ללא מגבלה של זמן אל מול הזכות של הנישום להגיש דוחות להחזרי מס במגבלה של זמן עד לשש שנות מס רטרואקטיבית.

◆ לאור האמור לעיל, נראה, כי שעה שסוגיית "מהו המועד החוקי האחרון לפי סעיף 135 בו יכול פקיד השומה לעשות שימוש בסמכותו לדרוש ידיעות?" תעמוד למבחן בין כתלי בית המשפט, יצטרך זה האחרון להניח אצבעו על ציר זמן ההתיישנות ולומר: עד כאן יפה סמכותו של פקיד השומה וברת תוקף, ומכאן ואילך קיימת טענת התיישנות.

◆ בסעיף 135 לפקודת מס הכנסה (להלן-הפקודה) נתונה לפקיד השומה הסמכות לדרוש ידיעות מאדם: "כדי להגיע לידיעה מלאה בדבר הכנסתו של אדם- רשאי פקיד השומה לדרוש ממנו בהודעה בכתב למסור לו - כל דו"ח... מסמך וכיו"ב" מקנה לפקיד השומה את הסמכות לדרוש מאדם לרבות בן/בת זוגו וילדיהם, כמעט כל מסמך ו/או דו"ח אשר לידו של פקיד השומה המסמך ו/או הדו"ח המבוקש יש בו כדי להוסיף ולתרום בבירור הכנסתו של אדם.

◆ מטרת הסעיף ברורה היא, על מנת שפקיד השומה יוכל להגיע בבירור לידי שומת מס אמת בהחלט נחוץ זה האחרון לסמכות בחוק המאפשרת לו לדרוש את המסמכים הרלוונטיים, וכידוע "כל האמצעים כשרים"... אולם אין בשאלתי לדעת אם אכן כל האמצעים כשרים? אלא, עד כמה זמן אחורה יכול פקיד השומה ללכת ולעשות שימוש בסמכות המוקנית לו מכוח סעיף 135? או במלים אחרות האם גם לסעיף דרקוני זה ישנו שעון חול לצד ציר זמן ההתיישנות אשר בקצהו השני של ציר הזמן, שעה שפקיד השומה עושה צעדיו אחורה בזמן, נמצא אותו התמרור המורה כי פגה תוקפה של הסמכות האמורה? לדוגמה נניח ואדם אשר מכוח סעיף 134 בפקודה, והתקנות המותקנות מכוח הסעיף האמור, היה פטור מלהגיש דוח שנתי למס הכנסה, בתום כל שנת מס וזאת בשל היותו שכיר (להוציא בעל שליטה) ובחלוף הזמן "זוכה" זה האחרון לדרישה בכתב מפקיד השומה להגשת דוחות שנתיים עבור מספר שנות מס אחורנית, על פניו נראה כי לפקיד השומה סמכות מלאה, לא מוגבלת בזמן, לדרוש את אשר הוא רוצה, האומנם? זהו המצב הרצוי?

ומנגד, כאשר אדם רוצה לממש את זכותו להגשת דוחות להחזרי מס הכנסה ששולמו ביתר, בין בדרך של ניכוי בין בדרך אחרת, זכותו של האדם הוגבלת עד לשש שנות מס אחורנית וזאת לפי סעיף 160 לפקודת מס הכנסה (להלן-הפקודה), ואילו הזכות/הסמכות המקבילה המוקנית לפקיד השומה לדרוש מאדם הגשת דוחות לפי סעיף 135 לא הוגבלה כלל.

◆ ולכן, כאשר המחוקק החליט על הגבלת הזכות להגשת דוחות להחזר מס לשש שנות מס אחורנית ותו לא, ור' לעניין זה גם בפסק דין ע"א 2738/98 נציבות מס הכנסה-משרד האוצר-מדינת ישראל נגד דניאל שחר פ"ד נו(2)297 שואל ומשיב כב' בית המשפט העליון:

"האם פרק הזמן הקבוע בסעיף 160 לפקודת מס הכנסה: ניתן להגיש דוחות להחזרי מס עד שש שנות מס אחורנית, הינו פרק הזמן הסופי או ניתן להגיש תביעה להחזר מס גם מעבר לפרק הזמן האמור? (הציטוט לא במקור); משיב בית

חלוקת בית ללא היתר לצורך עסק לא תאפשר ניכוי תשומות
עמ (חי') 13956-05-09 ילדור מתכות בע"מ נ' מע"מ חדרה
אינגה אייזנברג, משפטנית

ביהמ"ש המחוזי בחיפה – כב' הש' רון סוקול:

מאז שהמערערת הגישה את דו"חותיה ודרשה את ניכוי מס התשומות חלפה תקופה ארוכה, במהלכה התדיינו הצדדים בהליכי ההשגה ובהליכים בביהמ"ש. משהגיע מועד שמיעת הראיות השתנה המצב העובדתי, שכן בניית המבנה הסתיימה. המערערת הציגה ראיות מהן ניתן ללמוד, כי בפועל משמש חלק מהמבנה למשרדים וחלק למחסן. המבחן להכרה בניכוי מס התשומות - הסתברות גבוהה שהתשומות ישמשו לעסקה חייבת. ביהמ"ש קבע, כי התשומות שנועדו לשמש לפעילות העסק שצפויה להימשך זמן רב ולא לעסקה בודדת. לפיכך יש לבחון מהי ההסתברות שהתשומות ישמשו לפעילות עסקית מתמשכת ולא לפעילות עסקית רגעית. במקרה הנוכחי קשה לקבל את ההנחה, כי המבנה צפוי לשמש את העסק להמשך פעילותו. היתר הבניה שניתן לנכס הינו למגורים בלבד.

◆ **ביהמ"ש קבע**, כי כאשר בוחנים את ההסתברות שהנכס ימשיך לשמש לעסק אין להתעלם מכך שהפעילות העסקית מנוגדת לתוכנית המתאר להיתר הבניה ועל כן מנוגדת לדין. אמנם אין לקבוע כלל, כי לעולם תשומות שהוצאו לפעילות בלתי חוקית, וכאן תשומות שהוצאו לבניה שלא כדין, לא יותרו בניכוי, אולם אל לו לביהמ"ש להתעלם מכך, שאחרת ימצא מכיר בעקיפין בפעילות בלתי חוקית. המערערת אינה מבקשת לתקוף את תקנה 15 לתקנות, אולם מבקשת להבחין בין מצב שבו השימוש למגורים הינו של העוסק עצמו לבין מצב שבו השימוש למגורים הוא של אחר. במקרה דנן, אין חולק, כי טיבו של הנכס הינו דירת מגורים. כך מתחייב מההסכם עם החברה לפיתוח, מתכנית המתאר, מהיתר הבניה, מהסביבה בו מצוי הנכס ומהמתקנים שכלולים בו. לא יכול להיות כל ספק שהנכס הינו דירת מגורים. לא מדובר בנכס הניתן לפיצול. מדובר ביחידה אחת שאינה ניתנת לפיצול, והעובדה, כי נעשים בה שימושים שונים אינה משנה את העובדה, כי עסקינן בדירת מגורים. **ביהמ"ש הגיע למסקנה**, כי גם השימוש בדירה למגורים ע"י בעלת השליטה כמוהו כשימוש של התאגיד ובהתאם לאמור אין מקום להכיר בניכוי מס תשומות, ולו גם חלקי.

התוצאה:

◆ הערעור נדחה

ניתן ביום 11.10.11

ב"כ המערערת: עו"ד אהרון נמדר; אמיל בן עטר
ב"כ המשיב: עו"ד יהודה גלייטמן מפרקליטות מחוז חיפה

◆ המערערת הינה חברה, כל מניותיה של החברה מוחזקות ע"י הגב' גיתית סלומון והיא המשמשת כדירקטור יחידה בחברה. המערערת ביקשה לרכוש זכויות במגרש המצוי בקיסריה. לשם כך, התקשרה עם החברה לפיתוח קיסריה בהסכם פיתוח, לפיו קבלה לרשותה זכויות לבניית בית מגורים על מגרש. בהסכם נרשם, כי המערערת מעוניינת "**להקים בית מגורים חד משפחתי**". על אף האמור, התכוונה להקים על המגרש מבנה שמחציתו תשמש כבית מגורים ומחציתו הנוספת, תשמש אותה למחסן ולמשרדים. המערערת הגישה דוחות תקופתיים במסגרתם דרשה לנכות את מס התשומות ששילמה בגין רכישת המגרש ובגין ההוצאות הנלוות. המשיב לא קיבל את עמדת המערערת והוצאה למערערת שומת תשומות. השגתה של המערערת נדחתה.

◆ **המערערת טוענת**, כי הינה זכאית לנכות את מחצית מס התשומות שנכלל בחשבוניות לרכישת המגרש, שכן מחצית מהבית נועדה למגורים ומחצית נועדה לשמש את עסקיה. עוד טוענת היא, כי בהתאם לסעיף 41 לחוק מע"מ (להלן: "**החוק**") רשאי עוסק לנכות את המס ששולם אם התשלום בוצע לרכישת תשומות שנועדו "**לשימוש בעסקה החייבת במס**". רכישת המגרש ובניית מחצית מהבית נועדו לשמש את עסקיה של המערערת ועל כן זכאית היא, כך נטען, לנכות את מלוא מס התשומות ששילמה עבור אלו. המערערת טוענת גם, כי תקנה 15 לתקנות מע"מ (להלן: "**התקנות**"), העוסקת במס תשומות בדירת מגורים, ואשר על פיה אין לנכות את מס התשומות על רכישת דירת מגורי העוסק אף אם תשמש גם כמקום עסקו, אינה חלה עליה, שהרי הדירה אינה מיועדת לשמש למערערת כמקום מגורים אלא לאחרים.

◆ **המשיב טוען**, כי תכליתה של עסקת רכישת המגרש היתה לבנות בית מגורים לסלומון עצמה ולא לשימוש החברה. **המשיב מדגיש**, כי בניית עסק בתוך בית המגורים מנוגדת לתוכנית המתאר ולהסכם בין המערערת לחברה לפיתוח קיסריה. הכרה בניכוי התשומות תהווה על כן הכרה בפעילות המנוגדת לדין. **המשיב מדגיש**, כי אין ליתן אמון לגרסת המערערת ולעדויותה של סלומון ובמיוחד מציין שאין ליתן אמון בתוקפו של ההסכם להשכרת דירת המגורים. כן מציין הוא שלמערערת לא היו מקורות כספיים לרכישת המגרש ובניית בית המגורים ועל כן יש לקבוע, כי הרכישה נעשתה ע"י סלומון אישית.

העיתון המקצועי לענייני מסים

המערער חויב בכפל מס פעם יחידה. כמו כן, הופחת, כאמור, סך של 12,168 ש"ח בגין חשבונית מס שלא נכללה בכתב האישים המתוקן. המשיב הוסיף כי בכפל מס סכום החיוב אינו נושא ריבית והצמדה. המשיב טען כי די בכך שהמערער כתב ומילא את החשבוניות כדי לחייבו בכפל מס. הרקע להוצאת החשבוניות היה ניסיון להונות את רשויות המס. מדובר במקרה בו יש להטיל על המערער את הסנקציה הקבועה בסעיף 50 לחוק. בנוסף, אין המדובר במקרה חד-פעמי, שהרי הוצאו 60 חשבוניות מס שלא כדין.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בפני כב' השופטת דנייה קרת-מאיר:

◆ על המבקש להציג בפני בית המשפט טעמים מיוחדים וראיות חדשות אשר לא היו לפני כן בדיון הפלילי וזאת לפי סעיף 42א(א) ו-42א(ג) לפקודת הראיות. ראיה אשר התגלתה ולא הייתה בפני בית המשפט בהליך הפלילי, מהווה טעם מיוחד, אשר מצדיק מתן היתר להבאת ראיה. סעיף 100 לחוק מסמך את המנהל, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לוותר על כפל המס או להפחיתו. יודגש כי בית המשפט אינו נוטה להתערב בשיקול דעתו של המנהל. עם זאת, נפסק, כי השימוש בסמכות זו יעשה במשורה ובמקרים חריגים. מדובר, בין היתר, בנסיבות עצמאיות, אשר אינן תלויות בנישום או בנסיבות בהן הוא פעל בתום-לב. מקרים נוספים הם הוצאות חשבוניות מחמת טעות או כאשר העוסק שילם את המס. למערער היה תפקיד מרכזי ומהותי בעבירות שבוצעו. אין המדובר במעשים שבוצעו באופן חד פעמי אלא במספר רב של עבירות. לאור ההתדרדרות הממשית במצבו של המערער והכרתו כנכה בשיעור גבוה על ידי המדינה, נראה כי הותרת כפל המס במלוא הסכום שנוותר לאחר ההפחתה - לא יהיה מאוזן ולא יהיה בו כדי למלא באופן אפקטיבי את גורם ההרתעה. לאור כל האמור לעיל, יש להעמיד את כפל המס על סכום המהווה 30% מהסכום לאחר ההפחתה.

תוצאה:

◆ הבקשה מתקבלת והערער נדחה.

ניתן ביום 10.10.2011

ב"כ המערער: עו"ד תמיר סולומון

ב"כ המשיב: עו"ד מיכל ריצ'ולסקי מפרקליטות

מחוז תל אביב אזרחי

הפחתת מס בשל התדרדרות במצב רפואי
ע"מ 07-1243 שמואלי חיים נ' אגף המכס ומע"מ
אמיר אבו ראזק, משפטן

◆ מדובר בבקשה למתן פסק-דין הדוחה ערעור שהגיש המערער וזאת לאחר שנתקבל פסק-דין מרשיע וחלוט הניתן נגדו. המערער הינו מנהל חשבוניות ובעל משרד להנהלת חשבוניות והוא רשום כעוסק מורשה. הערער הוגש על הודעת כפל מס שהטיל המשיב על המערער בהתאם לסמכותו המנויה בסעיף 50 (א) לחוק מס ערך מוסף, תש"ל - 1975 (להלן: "החוק"). המערער הוציא חשבוניות מס שלא כדין והושת עליו כפל מס בסך של 154,295 ש"ח. המערער חויב בקרן המס הגלום בחשבוניות ולא בכפל של הסכום. בגין אותן החשבוניות הוגש נגד המערער כתב אישום מתוקן. המערער הואשם בשש עבירות על-פי סעיף 117 (ב) (5) לחוק, שעניינו בהוצאת חשבונית מס או מסמך הנחזה כחשבונית מס, מבלי שעשה או התחייב לעשות עסקה שלגביה הוציא את החשבונית או המסמך. כן הואשם ב-54 עבירות על-פי סעיף 117 (א) לחוק, שעניינו בהוצאת חשבונית מס מבלי שהיה זכאי לעשות כן. במסגרת הכרעת הדין מיום 11.11.09, הורשע המערער ב-60 עבירות, בהתאם לסעיף 117 (א) (5) לחוק, כאשר הוא זוכה מביצוע העבירות בהתאם לסעיף 117 (ב) לחוק מפאת כך שלא נמצא יסוד נפשי של "מטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס". יודגש כי חלף זאת הואשם המערער בשש עבירות בהתאם לסעיף 117 (א) (5) לחוק. ביום 30.6.10 ניתן גזר הדין נגד המערער בו נגזרו עליו 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור תוך שלוש שנים מיום גזר הדין כל עבירה בהתאם לחוק. בנוסף, הוטל עליו קנס כספי בסך של 80,000 ש"ח או שמונה חודשי מאסר תמורתו. על גזר הדין הוגש ערעור. המערער חזר מהערעור לעניין הכרעת הדין והערעור נסוב על גובה הקנס והמאסר תמורתו. הערער התקבל לעניין הקנס ונקבע כי הוא יעמוד על סך של 30,000 ש"ח או שיומר בעבור שלושה חודשי מאסר.

◆ **לטענת המערער**, בין היתר, כי המנהל לא עשה שימוש בסמכות המוקנית לו בסעיף 100 לחוק, לפיו ניתן להפחית את כפל המס מטעמים מיוחדים שיירשמו. מדובר בסנקציה קיצונית המחייבת התאמה פרופורציונלית לנזק האמיתי שנגרם. מדובר לדבריו בסנקציה הנושאת סממנים של ענישה פלילית. המערער הדגיש כי בית המשפט זיכה אותו מביצוע עבירה בהתאם לסעיף 117 (ב) לחוק. הוא טען כי לא הפיק רווח כלכלי וציין כי זוכה כאמור מביצוע מכוון של הוצאת חשבוניות וכי בהליך הוצאת החשבוניות נטלו חלק פעיל, מלבדו, גורמים נוספים, כגון עובדת במשרדו וחלק מלקוחותיו (המערער ציין שני שמות), אשר הפיקו רווח כלכלי מהעניין.

◆ **לטענת המשיב**, למרות שהמערער הורשע בהוצאת 54 חשבוניות, הודעת כפל המס הוצאה בפועל בגין 32 חשבוניות. המשיב הדגיש כי

זכאות יורשת לפטור ממס שבח בגין דירת מגורים יחידה ו"ע 23086-12-09 שיין נ' מנהל מס שבח מקרקעין אמיר אבו ראזק, משפטן

המשיב הסכים, בהגיונותו, לפתוח את היריעה מחדש ולדון בטענותיה של העוררת להחלפת מקור הפטור שביקשה בזמנו, עלפי סעיף 49ב(1) לחוק, בפטור המגיע מכוח סעיף 49ב(5). ההבחנה בין הפטור לפי כל אחד משני מקורות אלו פשוטה. בין הצדדים ניטשת מחלוקת ברמת העובדות המשליכה על זכויות האם המנוחה בפטור, והעוררת, שהיא אחת מהנהנים עפ"י צוואתה, זכאית לו. המשיב לא קיבל את טענות העוררת, בהעדיפו לראות בכל אחד מחלקי הדירה כמעין דירה נוספת ואת ניצול השטח למטרות שונות-כמאין את הפטור. מכאן נבעה הגישה, כי העוררת ושני אחיה לא ירשו "דירת מגורים אחת בלבד", כנדרש בסעיף 49ב(5)ב(ב) לחוק ואינם זכאים לפטור. השאלה בנסיבות הללו היא שאלה של מידתיות הדרישה לקבלת הפטור מתשלום מס: האם על רשות המס לנבור בחייהם של הנישומים כדי לדלות מהם את המסקנה שמדובר בדירת מגורים אחת בלבד, או שמא עליה להסתפק במצב הקנייני של הנכס נושא הפטור. הראיה המכרעת בעניין זה מצויה במסגרת הרישום עפ"י חוק המקרקעין, התשכ"ט-1969.

♦ הועדה קבעה, כי הרישום הוא קונקלוסיבי וכי שכירות או שכירות משנה אינה פוגעת בזכות הבעלות הקניינית בנכס אם במרוצת השנים התגורר בחלק מהדירה שוכר, תמורת תשלום, ואם חלק מהדירה שימש במשך זמן מסוים מחסן – לא איין הדבר את היקף זכות הבעלות של המנוחים, שלא הועברה לצאצאיהם אלא לאחר מותם, עפ"י צוואה. נראה, כי בדין המס, כאשר מדובר בנסיבות דומות לנסיבות אלו, ראוי להפעיל את מבחן הזכות הקניינית. הנה כי-כן, תישאל השאלה האם הועברו זכויות קנייניות בנכס נושא המחלוקת או שניתנה רשות שימוש מוגבלת לתקופה קצובה. העוררת עמדה בגילוי לב על גלגוליה השונים של הדירה בה עברו עליה שנים רבות מאז הייתה ילדה, נישאה, ילדה ילדים, התגרשה ונאלצה למכור את הנכס. מדובר איפוא בנכס, במונח "דירת מגורים אחת בלבד", המזכה את העוררת בפטור מכוח סעיף 49ב(5) לחוק. אשר על כן, יש מקום לקבל את הערר.

תוצאה:

הערר נתקבל.

ניתן ביום 2.10.2011

ב"כ העוררת: טל לביא

ב"כ המשיב: פרקליטות מחוז ת"א

♦ בשנת 1954 רכשו בני הזוג נכס בראש"צ. בשנת 1998 נפטרה האישה והורישה את הנכס לשלושת ילדיה בחלקים שווים. כשנה מאוחר מכן, הוצא צו קיום צוואה ובאותו עת הסתלק אחד היורשים מחלקו בנכס לטובת אחיו ואחותו. בשנת 2005 מכרה אחת היורשות (להלן: **העוררת**) את חלקה בנכס לאחיה. היא ביקשה פטור על-פי ס' 49ב(1) לחוק מיסוי מקרקעין (להלן: "**החוק**") וציינה במפורש, כי הנכס מחולק לשתי דירות, וכי היא מוכרת אחת מהן. בשנת 2007 מכרה העוררת, ביחד עם אחיה, את מלוא זכויותיהם בנכס לה"ה שבן דוד ושאנדי כאשר היא מצהירה בשומה עצמית על תשלום מס שבח. בשנת 2008 פנתה העוררת למשיב, בעקבות ייעוץ משפטי שקיבלה, וטענה, כי נפלה טעות בעסקה שהתרחשה בשנת 2005 ובשוגג נתבקש פטור לפי ס' 49ב(1) לחוק, במקום הפטור לו הייתה העוררת זכאית לפי ס' 49ב(5). בקשה זו הוגשה במסגרת תיקון לשומה לפי ס' 85 לחוק. סלע המחלוקת במקרה לפנינו הוא האם העוררת הייתה זכאית לפטור לפי סעיף 49ב(5) לחוק המיסוי בגין עסקת 2005 כפי שפורטה לעיל.

♦ **לטענת העוררת**, אין מחלוקת שלמנוחה לא הייתה דירה אחרת במקום אחר בישראל, אלא השאלה היא האם בכתובת הנכס במועד פטירתה הייתה דירת מגורים אחת או יותר על-פי החוק. העוררת הביאה מסמכים: צוואת המנוחה, שטר חכירה מקורי משנת 1954, נסח טאבו, שני הסכמי מכר משנת 2005 ומשנת 2007, שומות המס שדווחו למשיב, חשבונות חשמל ו-5 מכתבים של שכנים שרק אחד מהם הגיע להעיד. בנוסף העידו העוררת ו-שני אחיה. לפי דבריהם, במועד הפטירה היה מדובר ביחידת מגורים אחת בנכס. הראיות שהציגה די בהן בכדי להרים את נטל הראיה המוטל עליה, ועל כן על המשיב לתקן השומה.

♦ **לטענת המשיב**, העוררת לא הרימה את נטל הראיה בנדון ולכן אין לאשר את הפטור הנ"ל. מעדותה של העוררת כאן עולה, כי היו 3 דירות מגורים: האחת, בה התגוררה האם המנוחה, השנייה, בה התגוררה העוררת והשלישית, מחסן ששופץ והושכר למגורים עוד בתקופת האם המנוחה. גם העובדה שבשנת 2005 נמכרה דירה אחת לפי החוזה מה שמראה על קיום שתי דירות באותו מועד מראה לכאורה, כי פיצול זה אכן היה קיים גם בשנת 1998.

ו"ע בבית משפט המחוזי בת"א בפני כבוד השופט (בדימ') רות שטרנברג אליעז:

♦ הועדה קבעה, כי אם היא תגיע למסקנה שהדירה נושא הערר הייתה הדירה היחידה שבבעלות אמה של העוררת, יהיה עליה לקבוע, כי העוררת זכאית לפטור מכוח כלל המשכיות הפטור לאחר מוות המורישים. עניין זה מעלה סוגיה שבעובדה והוא נושא לשמיעת ראיות ומתן החלטה על פיהן.

חשבוניות

פיקטיביות באירגוני פשע ?

מחלקת להב, חקירות מע"מ- ת"א ברשות המסים, ויאל"כ-433, עצרו (בבוקר ה- 26.10.11) 24 מעורבים בפרשת הפצת חשבוניות פיקטיביות וקבלה במרמה של החזרי מס, ביניהם דמויות המזוהות עם ארגוני הפשיעה. בין הדמויות כאמור נעצר גם **ריקו שירזי** בחשד לעבירות מס, המעורבים האחרים חלקם גם הם מוכרים למשטרה כעבריינים. במשטרה סבורים, כי היקף ההונאה נאמד במיליוני שקלים. על פי פרסומים ראשונים מדובר בפרשה דומה לפרשות אחרות בעבר, לפיהן החשודים השתלטו על עסקים, והוציאו בשמם חשבוניות פיקטיביות בסך מיליוני שקלים, לעיתים בגין עסקאות שמעולם לא נעשו. ביממה הקרובה יובאו העצורים להארכת מעצרים בבית משפט השלום בראשון לציון.

רוב לדורון ברזילי בועד המרכזי

הוועד המרכזי של לשכת עורכי הדין נבחר בישיבת המועצה הארצית שהתקיימה ביום 23.10.11 בתל אביב, בחירת זהות הוועד מקנה לראש הלשכה את הסמכויות הסטטוטוריות לניהול לשכת עורכי הדין. ראש הלשכה **עו"ד דורון ברזילי** זכה ברוב בוועד המרכזי. מחנהו של ברזילי כולל 9 חברים בוועד המרכזי, לעומת 8 חברים המזוהים עם קודמו בתפקיד- **עו"ד יורי גיא-רון**. יצויין, כי הוועד המרכזי הינו המוסד האמון על ביצועה, הלכה למעשה, של מדיניות הנקבעת על ידי ראש הלשכה והקואליציה שנבחרה ובידו כל סמכויותיה של הלשכה שלא יוחדו למוסד אחר ממוסדותיה. הוועד המרכזי ממנה ועדות לתחומי המשפט השונים, מנהל את ועדות המנגנון וקובע את עמדת הלשכה בנוגע להצעות חוק ועניינים שעל סדר היום הציבורי. כמו כן אמון הוועד המרכזי על הביצוע בפועל של המדיניות. בנוסף, נתונות לסמכותו הבלעדית של הוועד המרכזי כל החלטות בנושא מתמחים וכן החלטות סטטוטוריות שנוגעות לחברות בלשכה. לתפקיד יו"ר המועצה הארצית נבחר **עו"ד צבי פירון**.

חשד למרמה בהעסקת עובדים זרים

במסגרת חקירה של צוות חקירה משותף למחלק **סער ביחידה למאבק בפשיעה כלכלית - (יאל"כ) להב 433, פקיד שומה חקירות תל - אביב והמרכזי וחקירות ביטוח לאומי**, עלה חשד, כי אנשי חברת כח-אדם העוסקים בסיעוד ועובד בשירות הביטוח לאומי, הונו את רשויות המדינה באמצעות זיכוי כוזב של מבקשים בניקוד ב"מבחן תלות" (מבחן הקובע בניקוד את זכאותו של אדם לקבלת גמלת סיעוד), שלא עפ"י המצב הרפואי הממשי. על סמך הערכה שגויה זו קיבלו מעסיקים, על פי החשד, היתרים וסיוע כספי בגמלת סיעוד שעות סיוע, כ-1800 ש"ח לעובד לחודש, המשולמים על ידי הביטוח הלאומי. בנוסף, על פי החשד, ניתן זיכוי כוזב בניקוד ואח"כ בוצע רישום כוזב של עובדים זרים תוך הונאת מוסדות המדינה. העובדים הזרים שנרשמו באופן פיקטיבי אצל המעסיקים עבדו למעשה בעבודות מזדמנות אחרות. בדרך זו זכו אזרחים בגמלה או בהיתר לעובד זר שאינם זכאים לו, והעובדים הזרים זכו בהיתר העסקה חוקי, כביכול, ועסקו בעבודות אחרות. על פי החשד מדובר בעשרות מקרים, שאירעו בשנים האחרונות, כאשר היקף המרמה המוערך והנזק המצטבר לקופת המדינה נאמד, בהערכה ראשונית, בסכום של מאות אלפי שקלים.

בשבוע הבא הכרעה בפרשת וינרוט-ויטה

כב' השופט גלעד נויטל מבית המשפט המחוזי בת"א קבע, כי הכרעת הדין בעניינם של עו"ד **ד"ר יעקב וינרוט** ואיש המס הבכיר לשעבר **שוקי ויטה** תינתן ביום שני 31 באוקטובר, כחודשיים לאחר הדיון האחרון בתיק. על פי כתב האישום, ויטה קיבל שוחד מוינרוט בדמות שירות משפטי פרטי בשכר טרחה מופחת, ואילו ויטה בתמורה חתם במסגרת תפקידו כפקיד שומה על הסכמי מס מטיבים לכאורה עם לקוחותיו של וינרוט בהם ארקדי גאידמק ומיכאל צ'רנוי. עוד עולה מכתב האישום, כי הסכמי המס הללו הכניסו למשרדו של וינרוט שכר טרחה בגובה 32 מיליון שקל. וינרוט הואשם גם בעבירה על חוק איסור הלבנת הון, שכן על פי כתב האישום, כדי להבטיח שכספיו של גאידמק לא יתגלו ולא יתפסו על ידי המשטרה, פתח וינרוט חשבון נאמנות בבנק ורשם את עצמו כבעל החשבון ואת **רו"ח זאב פלדמן** כנהנה בחשבון, וזאת- ללא ציונו של גאידמק כנהנה אמיתי בחשבון.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי
 טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.